

Ang Aklat ni Daniel - Numero Labing-walo

Ang Oras

Jeff Pippenger

2023-12-13

Maliwanag ayon sa Inspirasyon na ang ikatlong kabanata ng Daniel ay kumakatawan sa batas ng Linggo sa Estados Unidos. Sa Isaias kabanata dalawampu't tatlo, ang patutot ng Tiro, na nakikiapid sa mga hari sa lupa, ay siyang patutot sa Apocalipsis na nakikiapid sa mga hari sa lupa. Sa Apocalipsis labing-pito, ang patutot na iyon ay may nakasulat sa kanyang noo: Dakilang Babilonia.

At ang babae ay nakadamt ng purpura at iskarlata, at napalamutian ng ginto, mga mahalagang bato, at mga perlas, na may hawak na ginintuang saro sa kaniyang kamay na puno ng mga karumaldumal at ng karumihan ng kaniyang pakikiapid: At sa kaniyang noo ay may nakasulat na pangalan, HIWAGA, ANG DAKILANG BABILONYA, INA NG MGA PATUTOT AT NG MGA KARUMALDUMAL SA LUPA. Pahayag 17:4, 5.

Bago ang 1950, wastong kinilala ng mga diksyunaryong Ingles na ang babaeng inilalarawan sa dalawang talatang ito ay ang Simbahang Katoliko Romano. Nalaman ng buong daigdig, matapos ang Madilim na Panahon ng mga pag-uusig ng Katolisismo na isinakatuparan mula 538 hanggang 1798, na ang Simbahan ng Roma ang patutot na nakikiapid sa mga hari ng lupa. Ang Deklarasyon ng Kalayaan ay idinisenyo bilang isang pagtakwil sa paghahari ng Katolisismo at gayundin sa paghahari ng mga haring makalupa na nagtatag ng mga di-banal na ugnayan sa patutot. Ipinahayag sa Isaias, kabanata dalawampu't tatlo, na ang patutot ay malilimutan. Hindi mo kailanman matatagpuan sa alinmang makabagong search engine ang depinisyong patutot ng Apocalipsis labimpito bilang ang Simbahang Katoliko, sapagkat ang Salita ng Diyos ay kailanma'y hindi nabibigo, at sinasabi ng Salita ng Diyos na siya'y malilimutan.

At mangyayari sa araw na yaon, na ang Tiro ay malilimutan sa loob ng pitumpung taon, ayon sa mga araw ng isang hari; at pagkatapos ng pitumpung taon, aawit ang Tiro na gaya ng isang patutot. Kumuha ka ng alpa, maglibot sa lungsod, ikaw na patutot na nalimutan; magpatugtog ng matamis na himig, umawit ng maraming awit, upang ikaw ay maalaala. At mangyayari, pagkaraan ng pitumpung taon, na dadalawin ng Panginoon ang Tiro, at siya'y manunumbalik sa kanyang upa, at makikiapid sa lahat ng mga kaharian ng sanlibutan sa ibabaw ng lupa. At ang kanyang kalakal at ang kanyang upa ay magiging banal sa Panginoon; hindi iyon itatago ni iimbakin; sapagkat ang kanyang kalakal ay para sa mga tumatahan sa harap ng Panginoon, upang kumain nang may kasapatan, at para sa matitibay na kasuutan. Isaias 23:15-18.

Hindi kailanman nabibigo ang Salita ng Diyos, at mula noong 1798, ang patutot ay nalimot; ngunit sa mga huling araw siya'y maaalaala. Siya'y naaalala kapag ang ikapitong-araw na Sabbath ng Diyos ay inaatake, at ito ang tanging utos sa Sampung Utos na lagi nang dapat alalahanin. Siya'y naaalala kapag kinukuha niya ang kaniyang alpa, nililibot ang lungsod at lumilikha ng matatamis na himig at maraming awit. Inaawit niya ang kaniyang mga awit sa katapusan ng pitumpung taon,

na siyang mga araw ng isang hari. Ang isang hari, ayon sa ikalawang kabanata ng Daniel, ay isang kaharian.

At saanman nananahan ang mga anak ng mga tao, ang mga hayop sa parang at ang mga ibon sa himpapawid ay ibinigay niya sa iyong kamay, at ginawa ka niyang pinuno sa kanilang lahat. Ikaw ang ulong ginto na ito. Daniel 2:38.

Ang "ulo" o ang "hari" ay kapwa mga sagisag ng isang kaharian. Ang kahariang kinakatawan ng "mga araw ng isang hari" ay ang Estados Unidos. Sinimulan ng Estados Unidos ang paghahari nito ayon sa propesiya bilang halimaw mula sa lupa nang ang patutot ng Babilonya ay tinamo ang nakamamatay na sugat noong 1798. Nagpapatuloy ito bilang ikaanim na kaharian ng propesiya ng Biblia hanggang sa batas ng Linggo. Ang literal na kaharian sa propesiya ng Biblia na tunay na namahala sa loob ng pitumpung taon ay ang Babilonya.

Narito, aking susuguin at kukunin ang lahat ng mga angkan sa hilaga, sabi ng Panginoon, at si Nabucodonosor na hari ng Babilonia, na aking lingkod, at aking dadalhin sila laban sa lupaing ito, at laban sa mga nananahan dito, at laban sa lahat ng mga bansang nasa palibot, at lubusang lilipulin ko sila, at gagawin ko silang panggigilalas, isang bagay na sisipolan, at mga pagkatiwangwang na walang hanggan. Bukod dito ay aking aalisin sa kanila ang tinig ng kagalakan, at ang tinig ng kasayahan, ang tinig ng lalaking ikakasal, at ang tinig ng babaing ikakasal, ang ugong ng mga gilingang-bato, at ang liwanag ng ilawan. At ang buong lupaing ito ay magiging isang pagkatiwangwang, at isang panggigilalas; at paglilingkuran ng mga bansang ito ang hari ng Babilonia sa loob ng pitumpung taon. At mangyayari, kapag natapos na ang pitumpung taon, na aking parurusahan ang hari ng Babilonia, at ang bansang iyon, sabi ng Panginoon, dahil sa kanilang kasamaan, pati ang lupain ng mga Caldeo; at ito'y aking gagawing mga pagkatiwangwang na walang hanggan. Jeremias 25:9-12.

Ang literal na Babilonia ay namuno sa loob ng pitumpung taon, na siyang tipo ng kaharian sa mga huling araw na maghahari sa loob ng pitumpung simbolikong taon. Si Nebukadnezar, ang hari ng Babilonia, ay sumalakay sa Juda nang tatlong ulit. Ang unang pagsalakay ay laban kay Jehoiakim, at noon nagsimula ang pitumpung taon ng hula ni Jeremias. Nagtapos ito sa pagkamatay ni Belsasar, noong pinarusahan ng Diyos ang "hari ng Babilonia," gaya ng pinarusahan Niya si haring Jehoiakim sa pasimula ng pitumpung taon. Ang makahulang kaharian na kinakatawan sa pananalitang "mga araw ng isang hari" (isang kaharian) bilang "pitumpung taon" ay ang Babilonia, at ang kaharian ng hula sa Biblia na naghahari sa loob ng pitumpung simbolikong taon sa panahong ang patutot ng Tiro ay nalilimutan, ay ang halimaw na mula sa lupa sa Apocalipsis kabanata labintatlo. Ang paglipat mula sa ikalimang patungo sa ikaanim na kaharian ng hula sa Biblia noong 1798 ay bahagi ng katotohanang inilalarawan ni Juan sa Apocalipsis kabanata labintatlo.

At ako'y tumayo sa buhanginan ng dagat, at nakita kong umaahon mula sa dagat ang isang hayop na may pitong ulo at sampung sungay, at sa kaniyang mga sungay ay sampung korona, at nasa kaniyang mga ulo ang pangalan ng kapusungan. . . . At nakita ko ang isa pang hayop na umaahon mula sa lupa; at siya'y may dalawang sungay na gaya ng kordero, at siya'y nagsalita na gaya ng dragon. Apocalipsis 13:1, 11.

Ang dalampasigan kung saan tumayo si Juan sa ikalabing-tatlong kabanata ng Pahayag, ay sumasagisag sa taóng 1798.

"Sa panahong ang Kapapahan, naalisan ng lakas, ay napilitang tumigil sa pag-uusig, namasdan ni Juan ang isang bagong kapangyarihang umuusbong upang umalingawngaw sa tinig ng dragon at ipagpatuloy ang gayunding malupit at lapastangang gawain. Ang kapangyarihang ito, ang huli na makikipagdigma laban sa iglesia at sa kautusan ng Diyos, ay kinakatawan ng isang hayop na may mga sungay na gaya ng sa kordero. Ang mga hayop na nauna rito ay umahon mula sa dagat; ngunit ito ay umahon mula sa lupa, na kumakatawan sa mapayapang pag-usbong ng bansang sinasagisag nito - ang Estados Unidos." Signs of the Times, Pebrero 8, 1910.

Ang hayop na mula sa dagat ay pinaghiwalay ng buhangin ng dagat mula sa hayop na mula sa lupa. Ang ikalimang kaharian sa hulang biblikal noong 1798 (ang baybaying-dagat) ay kumakatawan sa nagdaang kasaysayan, at ang ikaanim na kaharian ay kasaysayang ukol pa sa hinaharap. Hindi nakita ng mga Millerite ang katotohanang ito. Ipinagkaloob kay William Miller ang pananaw hinggil sa kapangyarihan ng dragon ng paganismo at ang ugnayan nito sa sumunod na kahariang kinakatawan bilang ang hayop ng Katolisismo. Binubuksan ng Apocalipsis 13 ang salaysay tungkol sa huwad na propeta, na siyang ikatlo sa tatlong kapangyarihang umaakay sa sanlibutan tungo sa Armagedon. Nagsisimula ang salaysay sa baybaying-dagat ng 1798.

Sinimulan ng Estados Unidos ang kaniyang kasaysayan sa simbolismo ng kordero, ngunit nagtatapos ang kaniyang kasaysayan na nagsasalita na gaya ng isang dragon. Ang kasaysayan ng makasagisag na pitumpung taon ng paghahari ng halimaw na mula sa lupa ay kinakatawan sa isang talata, sa ikalabintatlong kabanata ng Apocalipsis, sapagkat tinutukoy ng talatang iyon, sa iisang pangungusap, kapwa ang pasimula at ang wakas ng halimaw na mula sa lupa.

At nakita ko ang isa pang halimaw na umaahon mula sa lupa; at mayroon siyang dalawang sungay na tulad ng sa isang kordero, at nagsalita siya na gaya ng isang dragon. Pahayag 13:11.

Kapag ang Estados Unidos ay nagsasalita na gaya ng dragon, ipinapasa nito ang batas sa Linggo. Bago nito ganap na maipatupad ang pagsamba tuwing Linggo, ang mga tumalikod na iglesia ng Protestantismo ay magsasama-sama at kukunin ang pampulitikang pamamahala sa tumalikod na pamahalaan, habang binubuo nila ang larawan ng hayop. Kapag tinutukoy ng inspirasyon (at paulit-ulit nitong ginagawa) na ang seremonya ng pagtatalaga ni Nebukadnezar sa gintong larawan ay kumakatawan sa batas sa Linggo, minamarkahan nito ang wakas ng pitumpung sagisag na taon ng hayop na mula sa lupa. Ang mga kabanata uno hanggang tatlo ng Daniel ay kumakatawan sa mga mensahe ng tatlong anghel sa Apocalipsis kabanata labing-apat. Ang ikatlong anghel ay nagiging buhay na katotohanan sa batas sa Linggo.

Sa propetikong pananaw, ang mga kabanata isa hanggang tatlo sa Aklat ni Daniel ay kumakatawan sa simbolikong pitumpung taon ng hayop na mula sa lupa sa Apocalipsis labing-tatlo. Ang pagsubok sa pagkain na inilalarawan sa unang kabanata, at ang simbolismo ni Jehoiakim, ay tumutukoy na ang unang kabanata, sa pananaw ng propesiya, ay nagsisimula sa pagkakaloob ng kapangyarihan sa unang anghel, alinman noong Agosto 11, 1840, o noong Setyembre 11, 2001, sa

kasaysayan ng ikatlong anghel.

Ang Babilonia ang bansang namuno nang pitumpung taon, at ang mga taong iyon ay kumakatawan sa kasaysayan ng Estados Unidos. Ang pitumpung taon ng Babilonia ay hindi nagtapos hanggang sa matagal na matapos ang pagtatalaga ni Nebukadnezar sa ginintuang larawan, ngunit ayon sa propesiya, ang pitumpung makasagisag na taon na ginagamit ni Isaias sa kabanata dalawampu't tatlo ay nagtatapos sa ikatlong kabanata ni Daniel. Kapag tumugtog ang orkestra ni Nebukadnezar ng musika para sa seremonya ng pagtatalaga, ipinapatupad ang tanda ng hayop, at sa panahong iyon ang patutot ng Tiro at ng Babilonia ay nagsisimulang umawit ng kaniyang mga awit sa mga hari sa lupa, habang ang Israel na tumalikod ay yumuyukod at sumasayaw.

Gumawa si Nebukadnezar na hari ng isang larawang ginto, na ang taas ay animnapung siko at ang lapad ay anim na siko; at itinayo niya ito sa kapatagan ng Dura, sa lalawigan ng Babilonia. At nagsugo si Nebukadnezar na hari upang tipunin ang mga prinsipe, ang mga gobernador, at ang mga kapitan, ang mga hukom, ang mga ingat-yaman, ang mga tagapayo, ang mga sheriff, at lahat ng mga pinuno ng mga lalawigan, upang dumalo sa pagpapasinaya ng larawan na itinayo ni Nebukadnezar na hari. Nang magkagayo'y ang mga prinsipe, ang mga gobernador, at ang mga kapitan, ang mga hukom, ang mga ingat-yaman, ang mga tagapayo, ang mga sheriff, at lahat ng mga pinuno ng mga lalawigan ay nagkatipon sa pagpapasinaya ng larawan na itinayo ni Nebukadnezar na hari; at sila'y tumayo sa harap ng larawan na itinayo ni Nebukadnezar. At isang tagapagpahayag ay sumigaw nang malakas, Sa inyo ipinag-uutos, O mga bayan, mga bansa, at mga wika, na sa oras na inyong marinig ang tunog ng korneta, plauta, alpa, sakbut, salterio, dulcimer, at lahat ng uri ng tugtugin, kayo'y magpatirapa at sumamba sa gintong larawan na itinayo ni Nebukadnezar na hari: At ang sinumang hindi magpatirapa at sumamba ay sa oras ding yaon itatapon sa gitna ng hurnong naglalagablab. Kaya't nang panahong yaon, nang marinig ng lahat ng bayan ang tunog ng korneta, plauta, alpa, sakbut, salterio, at lahat ng uri ng tugtugin, ang lahat ng bayan, ng mga bansa, at ng mga wika ay nagpatirapa at sumamba sa gintong larawan na itinayo ni Nebukadnezar na hari. Daniel 3:1-7.

Sa "panahon" na iyon, o sa gayunding "oras"—na siyang batas ng Linggo sa Estados Unidos—ang sinumang tumanging sumamba sa larawang ginto ay "itatapon sa gitna ng nagniningas at naglalagablab na pugon." Ang kaisa-isang aklat sa Lumang Tipan na naglalaman ng salitang isinalin bilang "oras" ay ang Aklat ni Daniel. Ang salitang "oras" sa ikatlong kabanata ay kumakatawan sa pagdating ng tatak ng halimaw. Ang salitang "oras" ay kumakatawan din sa mensahe ng unang anghel sa ikaapat na kabanata, sapagkat doon ito sumasagisag sa babala kay Nebukadnezar tungkol sa nalalapit na "oras" ng paghatol ng Diyos.

Nang magkagayo'y si Daniel, na ang pangalan ay Belteshazzar, ay natigilan sa loob ng isang oras, at ang kaniyang mga pag-iisip ay bumagabag sa kaniya. Nagsalita ang hari at nagsabi, Belteshazzar, huwag kang mabagabag dahil sa panaginip, ni sa kahulugan nito. Sumagot si Belteshazzar at nagsabi, Panginoon ko, nawa'y ang panaginip ay sumapit sa mga napopoot sa iyo, at ang kahulugan nito ay sa iyong mga kaaway. Daniel 4:19.

Iniharap ni Daniel kay Nebukadnezar ang babala tungkol sa nalalapit na “oras” ng paghatol ng Diyos sa kaniya, na kalaunan ay itinakwil ni Nebukadnezar. Ang “oras” sa ikaapat na kabanata, kapag muling ginamit sa kabanatang iyon, ay kumakatawan naman sa “oras” ng pagdating ng paghatol. Sa kasaysayan ng Millerita, ang unang “oras” sa ikaapat na kabanata ay kumakatawan sa pagdating ng unang anghel noong 1798. Ang mensaheng iyon ay natupad nang magsimula ang paghuhukom na pagsisiyasat noong Oktubre 22, 1844. Ang “oras” sa ikaapat na kabanata ay una’y isang sagisag ng mensahe ng nalalapit na paghatol, at pagkatapos ay ginagamit bilang sagisag na dumating na ang paghatol. Ang unang paggamit ng salitang “oras” ay kumakatawan sa 1798 at sa pagdating ng unang anghel, at ang ikalawang paggamit ay kumakatawan sa Oktubre 22, 1844 at sa pagdating ng ikatlong anghel.

Sa oras ding yaon ay natupad ang bagay na iyon kay Nebukadnezar: at siya’y itinaboy mula sa mga tao, at kumain siya ng damo na gaya ng mga baka, at ang kaniyang katawan ay nabasa ng hamog ng langit, hanggang sa ang kaniyang buhok ay lumago na gaya ng mga balahibo ng agila, at ang kaniyang mga kuko ay tulad ng mga kuko ng ibon. Daniel 4:33.

Ang "oras" sa kabanata apat, kung gayon, ay isang simbolo kapwa ng 1798 at 1844, na siyang mga dulo ng dalawang sumpa ng "pitong panahon," laban sa hilagang (nagsimula noong 723 BC) at timog (nagsimula noong 677 BC) na mga kaharian ng Israel. Ang dalawang sumpang iyon, na kumakatawan sa dalawang libo't limandaan at dalawampung taon ng pagkakakalat at pagkaalipin, ay kumakatawan sa pagpapatupad ng una at huling poot ng Diyos laban sa Kaniyang tumalikod na bayan. Kapwa nagsimula sa paghuhukom ng Diyos, at ang kani-kaniyang wakas ay kumakatawan sa mensaheng babala ng nalalapit na pagsisiyasat na paghuhukom ng Diyos, o ang pagdating ng pagsisiyasat na paghuhukom. Ang kapwa paghuhukom na kinakatawan ng pagwawakas ng dalawang paghuhukom ng "pitong panahon" ay kinakatawan ng salitang "oras" sa kabanata apat ng Daniel.

Sa kasaysayang Millerita, ang "oras" ay kumakatawan sa simula ng kilusan sa panahon ng wakas noong 1798, nang dumating ang unang anghel; at ang ikalawang "oras" sa ikaapat na kabanata ay kumakatawan naman sa katapusan ng kilusan, nang dumating ang ikatlong anghel noong Oktubre 22, 1844. Ang kilusang Millerita ng unang anghel ay nauulit sa kilusan ng ikatlong anghel, kaya ang dalawang gamit ng "oras" sa ikaapat na kabanata ay nagsisilbi ring mga tanda ng panahon ng wakas noong 1989, at maging ng napipintong batas sa Linggo. Ang kilusang Millerita ng unang anghel ay nagpahayag ng pagbubukas ng Paghuhukom na Pagsisiyasat, at ang kilusan ng ikatlong anghel ay naghahayag ng pagbubukas ng Paghuhukom na Pampagpapatupad ng Diyos, na progresibo, na nagsisimula sa batas sa Linggo, at nagpapatuloy at tumitindi hanggang sa Ikalawang Pagparito ni Cristo.

Ipagpapatuloy natin ang ating pag-aaral sa ikatlong kabanata ng Aklat ni Daniel, at tatapusin natin ang ating pagsasaalang-alang sa salitang "oras" sa susunod na artikulo.

Narito, sinusugo ko kayo na parang mga tupa sa gitna ng mga lobo; kaya't maging marunong kayo na gaya ng mga ahas, at walang malay na gaya ng mga kalapati. Ngunit mag-ingat kayo sa mga tao; sapagkat ipagkakanulo nila kayo sa mga konseho, at hahagupitin kayo sa kanilang mga sinagoga. At iharap kayo sa harap ng mga gobernador at mga hari dahil sa akin, bilang

patotoo laban sa kanila at sa mga Hentil. Ngunit kapag ipagkakanulo nila kayo, huwag kayong mabalisa kung paano o ano ang inyong sasabihin; sapagkat sa oras ding iyon ay ipagkakaloob sa inyo kung ano ang inyong sasabihin. Sapagkat hindi kayo ang magsasalita, kundi ang Espiritu ng inyong Ama ang nagsasalita sa inyo. At ipagkakanulo ng kapatid ang kapatid sa kamatayan, at ng ama ang anak; at magsisibangon ang mga anak laban sa kanilang mga magulang, at ipapapatay nila ang mga ito. At kayo'y kapopootan ng lahat ng tao dahil sa aking pangalan; ngunit ang magtitiis hanggang sa wakas ay maliligtas. Ngunit kapag kayo'y inuusig sa bayang ito, tumakas kayo sa iba; sapagkat tunay na sinasabi ko sa inyo, hindi ninyo matatapos mapuntahan ang mga bayan ng Israel hanggang sa dumating ang Anak ng Tao. Ang alagad ay hindi higit sa kanyang guro, ni ang alipin higit sa kanyang panginoon. Sapat na sa alagad na maging gaya ng kanyang guro, at sa alipin na maging gaya ng kanyang panginoon. Kung ang puno ng sambahayan ay tinawag nilang Beelzebub, gaano pa kaya ang mga nasa kanyang sambahayan? Kaya huwag ninyo silang katakutan; sapagkat walang natatakpan na hindi mahahayag, at walang natatago na hindi malalaman. Ang sinasabi ko sa inyo sa kadiliman, iyon ang sabihin ninyo sa liwanag; at ang naririnig ninyo sa bulong, inyong ipangaral sa mga bubungan. At huwag kayong matakot sa mga pumapatay ng katawan, ngunit hindi makapapatay ng kaluluwa; kundi matakot kayo lalo na sa kanya na makapupuksa kapuwa kaluluwa at katawan sa impiyerno. Mateo 10:16-28.